

BIULETYN INFORMACYJNY
PTMTS

Z życia Towarzystwa

Podziękowania

Wszystkim członkom i sympatykom Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej (PTMTS), którzy przeznaczyli 1% swojego podatku za rok 2005 na rzecz naszej organizacji serdecznie dziękujemy.

Uzyskane w ten sposób środki zostaną przeznaczone na działalność statutową PTMTS. Rozdysponowanie i rozliczenie uzyskanej kwoty podamy do wiadomości po sporządzeniu bilansu za rok 2006.

* * * * *

W dalszym ciągu apelujemy o rozpowszechnianie informacji, że Polskie Towarzystwo Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej posiada status organizacji pożytku publicznego i zachęcanie sympatyków naszego Towarzystwa do przekazywania 1% podatku dochodowego na jego działalność statutową.

Szczegółowe informacje na ten temat, a także bieżące informacje dotyczące Towarzystwa znajdują się na stronie internetowej

www.ptmts.org.pl

Zapraszamy do jej odwiedzania.

* * * * *

Pragniemy poinformować Czytelników, że kolejni członkowie naszego Towarzystwa otrzymali z rąk Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej nominacje profesorskie:

30 maja 2006 r.

- Jerzy Bajkowski z Oddziału Warszawskiego
- Krzysztof Szuwalski z Oddziału Krakowskiego

20 czerwca 2006 r.

- Jacek Chróścielewski z Oddziału Gdańskiego
- Adam Piotr Podhorecki z Oddziału Bydgoskiego

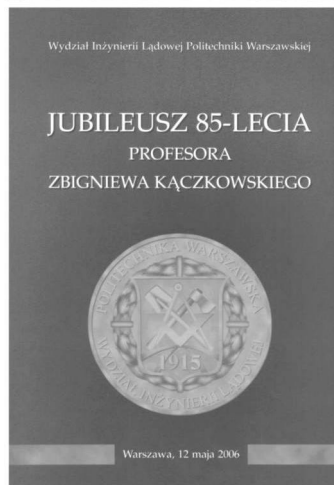
* * * * *

Jubileusz 85-lecia Profesora Zbigniewa Kączkowskiego

12 maja 2006 uczniowie i przyjaciele Profesora Zbigniewa Kączkowskiego mieli przyjemność i zaszczyt uczcić Jubileusz Jego 85-lecia. Uroczystość Jubileuszu odbyła się w sali Senatu Politechniki Warszawskiej przy bezpośrednim udziale 112 osób – w tym Jubilata i Jego Małżonki – które przybyły z całej Polski i z zagranicy oraz przy udziale duchowym wielu osób, które przybyć nie mogły, lecz przysłały listy i adresy do Jubilata.

Z okazji Jubileuszu przygotowano skromną księgę, która miała na celu przybliżyć sylwetkę dostojnego Jubilata od strony Jego nieprzeciętnych osiągnięć oraz, a może przede wszystkim, pokazać Go takim, jakim pozostaje we wspomnieniach swych przyjaciół i uczniów i jakim żyje w krążących na Jego temat anegdotach. We wstępie do Księgi Jubileuszowej czytamy, że dziesięć lat od uroczystego Jubileuszu 75-lecia upłynęło szybko, zaś czas nie dotknął tylko Jubilata, który dziś jest taki sam, jak przed dziesięciu laty. Ta sama postać, ten sam umysł, ten sam sposób bycia. Ten sam Profesor Kączkowski.

Pierwsza część uroczystości to przemówienia okolicznościowe i adresy, w drugiej wygłoszono cztery referaty tematyczne: „Metoda Crossa”, „Płyty Profesora Kączkowskiego”, „Metoda elementów czasoprzestrzennych” oraz „Związki teorii z praktyką”. Referaty dotyczyły prac Profesora. Łezka kręciła się w oku; było też *chapeaux bas* – w przenośni i dosłownie – przed wybitnymi Jego pracami.

Profesor Kączkowski wygłosił przemówienie, które – co nieczęsto zdarza się Jubilatowi – było poważne, zwłaszcza w części, w której opowiadał o swoim życiu. Nie było jednak całkiem poważne. Już na wstępie Jubilat wypomnił organizatorom, że uprzedzili Go, iż znają przemówienie sprzed dziesięciu lat i tym samym zmusili do przygotowania zupełnie nowego tekstu. Nie mogło jednak w tym tekście zabraknąć podziękowań zakończonych zdaniem:

„Ze szczerym wzruszeniem wszystkim wymienionym i niewymienionym z całego serca dziękuję. Bóg Wam zapłać!”.

Z dalszej części przemówienia dowiedzieliśmy się, że Profesor bronił się przed Jubileuszem z okazji 85 rocznicy urodzin i proponował organizatorom, by poczekać do momentu ukończenia przez Niego takiej liczby lat, która kończyłaby się dwoma zerami lub co najmniej jednym. Jednakże ci ludzie małej wiary woleli nie ryzykować. Jedyne usprawiedliwienie ich decyzji może stanowić fakt, że w systemie binarnym liczba 85 wyróżnia się swoistą estetyką: 1010101. Poza tym wyraża się ona następującą sumą: $85 = \sum_{k=0}^3 2^{2k}$. Kto nie wierzy, niech sprawdzi. Zgodnie z naukami Profesora wierzymy, ale sprawdziliśmy. Istotnie: $2^0 + 2^2 + 2^4 + 2^6 = 1 + 4 + 16 + 64 = 85$.

Na koniec Jubilat powiedział, że jako człowiek szczęśliwy chciałby w rewanżu za odebrane ciepłe słowa złożyć wszystkim uczestnikom spotkania szczerze życzenia, aby byli optymistami i wierzyli mocno we własne szczęście. Dodał też, że życzy swoim kochanym uczniom i następcom, aby – osiągnąwszy wiek sędziwy – zaznali od swoich następców tylu miłych wzruszeń, ile przysporzyli dziś swemu gorąco wdzięcznemu, starszemu koledze po fachu.

Za pięć i za piętnaście lat spotkamy się na kolejnych jubileuszach Pana Profesora Zbigniewa Kączkowskiego, niezależnie od estetyki liczb 90 i 100 w systemie binarnym oraz sum, jakimi liczby te można wyrazić. Na razie wszystkim, bezpośrednim i duchowym, uczestnikom uroczystości Jubileuszu 85-lecia wysyłamy płytę CD z ponad dwustoma zdjęciami z tej uroczystości.

*Wojciech Gilewski
Andrzej Gomuliński
Grzegorz Jemielita
Marek Witkowski*

* * * * *

Profesor Zbigniew Bogumił Reipert (1925-2006) – wspomnienie

Zbigniew Bogumił Reipert urodził się 25 października 1925 r. w Warszawie. W roku 1940 ukończył Szkołę Podstawową nr 98 w Warszawie, a następnie dwuletnią Szkołę Handlową I stopnia. Do gimnazjum uczęszczał na tajne komplety w czasie okupacji niemieckiej; gimnazjum ukończył w roku 1946. Maturę uzyskał w liceum im. S. Batorego w Warszawie w roku 1948 w klasie matematyczno-fizycznej. W tym samym roku został przyjęty na studia na Wydział Budownictwa Lądowego PW. Studia I stopnia ukończył w r.1952. W r.1954 uzyskał tytuł magistra inżyniera budownictwa przemysłowego i został zatrudniony jako asystent w Katedrze Mechaniki Budowli na Wydziale Budownictwa Przemysłowego Politechniki Warszawskiej. W listopadzie 1954 r. został mianowany na stanowisko starszego asystenta na wniosek profesora Witolda Nowackiego, który dał Mu bardzo dobrą opinię, podkreślając Jego niezwykłą sumienność i pracowitość, aktywne zaangażowanie w pracę ze studentami. Równolegle, Zbigniew Reipert zdobywał doświadczenie inżynierskie, pracując w Biurach Projektów Przemysłu Piwowarsko-Słodowego i Przemysłu Fermentacyjnego.

Praca doktorska Zbigniewa Reiperta pt. *Zastosowanie pojedynczych szeregów funkcyjnych do rozwiązywania zadań ze statyki, stateczności i dynamiki płyt o nietypowych kształtach*¹, promotorem której był prof. Zbigniew Kączkowski, obroniona 30 stycznia 1962 r. (na podstawie wersji w maszynopisie), została przyjęta przez wszystkich dwudziestu członków Komisji bez zastrzeżeń. Recenzent tej pracy, profesor Sylwester Kaliski, sporządził wnikliwą i bardzo przychylną opinię, w której podkreślił, że „praca jest zgrabna, z talentem obmyślana i napisana; mogłaby być przed kilku laty uznana za wybitną”. Sylwester Kaliski zarzucił jedynie, że nie przebadano rozwiązywalności nieskończonego układu równań i nie podano szacowania rozwiązań przy stosowaniu skończonego układu równań. Drugi recenzent, profesor Witold

¹Towarzystwo Naukowe Ekspertów Budownictwa w Polsce, nr 5, Warszawa 1963 r., str. 81.

Nowacki, zaznaczył, że kandydat rozszerzył metodę Levy na płyty trapezowe, co nadało tej pracy znaczenie dużej ogólności. Najważniejsze idee pracy doktorskiej Zbigniewa Reiperta są omówione w znanej monografii „Płyty. Obliczenia Statyczne” Zbigniewa Kączkowskiego, dzięki czemu weszły na trwałe do dorobku polskich uczonych w zakresie teorii płyt. Znaczenie tej pracy doktorskiej wielokrotnie podkreślał profesor Zbigniew Mazurkiewicz, przy okazji wielu wystąpień merytorycznych.

W roku 1964 profesor Zbigniew Wasutyński mianuje Zbigniewa Reiperta na stanowisko adiunkta. Mianowanie jest powtórzone w 1967 r. dzięki poparciu prof. Zbigniewa Kączkowskiego, który podkreślił Jego oryginalne pomysły dotyczące dydaktyki mechaniki budowli. W innej opinii, autorstwa profesora Zbigniewa Mazurkiewicza, podkreśla się uznanie, jakie Zbigniew Reipert zdobył u studentów. Był później wieloletnim opiekunem grupy *Teoria Konstrukcji*.

W latach 60-tych Zbigniew Reipert pełnił funkcję skarbnika PTMTS i pracował w Oddziale Warszawskim tego Towarzystwa. W styczniu 1971 r. dr Zbigniew Reipert obronił pracę habilitacyjną pt. *Drgania ram obciążonych siłą ruchomą*, opublikowaną po angielsku²

W pracy tej Autor rozwiązał zagadnienie aperiodycznych drgań ram płaskich, wykorzystując rozwiązanie zamknięte dotyczące belki swobodnie podpartej, poddanej obciążeniu w postaci siły ruchomej. Autor wyprowadził odpowiednie wzory transformacyjne metody przemieszczeń. Recenzentami pracy habilitacyjnej byli profesorowie: Zbigniew Kączkowski, Witold Nowacki i Edmund Szczepaniak. Profesor Kączkowski nie zgodził się wówczas z zarzutami profesora Szczepaniaka i mocno poparł kandydaturę Zbigniewa Reiperta, wnioskując o przyznanie nagrody za tę pracę. Praca ta została później wyróżniona nagrodą Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki oraz nagrodą PZiTb im. Stefana Bryły.

W roku 1973 dr hab. inż. Zbigniew Reipert objął stanowisko docenta. Od tamtego czasu wypromował następujących doktorów nauk technicznych: Jana Rączkę (1976), Teresę Krawczak-Najfeld (1979), Irenę Gołębiowską (1982), Krzysztofa Goetza (1983), Iwonę Król (1984) i Czesława Witkowskiego (1985). Był też wielokrotnym, błyskotliwym recenzentem prac doktorskich.

W latach siedemdziesiątych i później docent Reipert pracuje nad nowymi wersjami metody różnic skończonych (metoda elementów podstawowych) i metody elementów skończonych w ujęciach dostosowanych do potrzeb dydaktyki na Wydziale Inżynierii Lądowej. Jednocześnie współpracuje z wieloma kolegami inżynierami w zakresie konstrukcji mostowych, konstrukcji szybów w kopalniach miedzi, oddziaływania górotworów w kopalniach oraz w zakresie analizy pracy pierścieniowych tubingów tworzących tunel metra warszawskiego (prace wspólne z inż. Jerzym Koehle).

W marcu 1986 r. Zbigniew Reipert został mianowany na stanowisko profesora w Politechnice Warszawskiej, a w roku 1997 na stanowisko profesora zwyczajnego. Od roku 1998 Profesor pozostawał na emeryturze, biorąc jednak ciągle udział w życiu naukowym naszego Wydziału.

²Vibration of frames under moving load, *Archiwum Inżynierii Lądowej*, 1970, tom XVI, z. 3, str. 419-447.

Profesor Zbigniew Reipert był naszym nauczycielem i kochanym profesorem. Jego skromność była legendarna, zupełnie niepasująca do Jego kompetencji zawodowych. Pozostawił po sobie nie tylko liczne prace naukowe, lecz także nigdy nieopublikowane zadania dla studentów, z których korzysta się do dziś dnia. Cechą tych zadań jest elegancja i prostota, często mająca swój wyraz w symetrii lub antysymetrii geometrii lub obciążeń. Jego dorobek jest niekiedy ukryty, np. w monografii Witolda Nowackiego *Dynamika Budowli*, Arkady 1972, są zamieszczone liczne przykłady liczbowe; wszystkie te przykłady opracował właśnie profesor Reipert.

Podobnie jak Jego Ojciec, wybitny i znany lekarz warszawski, Profesor Zbigniew Reipert pozostawił po sobie świetlane wspomnienia, dowodząc, że na przekór brutalności tego świata można w sobie i dla innych ocalić kulturę, dobroć, przechować zwyczaje i wartości sprzed wojny, gdy życie i świat nie były, jak w powojennych wierszach Ewy Lipskiej: „...*proste jak wybuch, ani złożone jak trzy światy naraz...*”, lecz raczej skromne i wzniosłe, zrośnięte z legendą o powstańcach z 1863 r., legendą dawnej Warszawy.

Będąc na Woli, pamiętajmy o pięknym Cmentarzu Ewangelickim przy ulicy Młynarskiej, skreśmy za kaplicę Halpertów, gdzie w zielonej lub złotej alei kasztanów stoją groby wielu wybitnych warszawiaków, a wśród nich skromny grób naszego nauczyciela Zbigniewa Reiperta, którego pożegnaliśmy tam 24 marca 2006 r. Jesteśmy bowiem jego dziećmi, skoro jego rodzonych dzieci Bóg Mu nie dał. Jak Ojcu kłaść będziemy na Jego grobie nasze kwiaty, wyraz tęsknoty za czasami, które odeszły razem z ludźmi innej epoki, z ludźmi, których nie zdążyliśmy pokochać.

Tomasz Lewiński

* * * * *

Sprawozdanie z Konferencji Naukowej „Majówka Młodych Biomechaników 2006”

Wzrost zainteresowania młodych naukowców z różnych ośrodków naukowych zagadnieniami związanymi z biomechaniką zrodził dwa lata temu pomysł organizowania cyklicznych spotkań – w ramach konferencji naukowej „Majówka Młodych Biomechaników” – mających na celu integrację i wymianę doświadczeń jej uczestników.

Trzecia konferencja „Majówka Młodych Biomechaników 2006” odbyła się w dniach 12-14 maja 2006 r. w Ośrodku Szkoleniowo-Wypoczynkowym Politechniki Śląskiej „CIS” w Szczyrku. Zorganizowana została przez Katedrę Mechaniki Stosowanej Politechniki Śląskiej pod patronatem Polskiego Towarzystwa Biomechaniki oraz Gliwickiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej.

Komitet Naukowy konferencji działał w składzie: Lechosław B. Dworak, Arkadiusz Mężyk, Eugeniusz Świtoński, Jerzy Świder, Dagmara Tejszerska – przewodnicząca. W konferencji udział wzięło 76 osób z czołowych ośrodków polskich, zajmujących się biomechaniką ogólną, biomechaniką sportu oraz projektowaniem urządzeń rehabilitacyjnych.

W pierwszym dniu konferencji, po uroczystości otwarcia, odbyła się sesja plenarna, na której referaty wygłosili: prof. dr hab. inż. Stanisław Mazurkiewicz z Politechniki Krakowskiej, dr n. med. Jerzy Pieniążek ze Śląskiej Akademii Medycznej oraz prof. dr hab. Lechosław B. Dworak – przewodniczący Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Biomechaniki. W ramach konferencji zorganizowano cztery sesje, podczas których wygłoszono 24 referaty. Różnorodność tematyki prezentowanych prac i kameralny charakter konferencji sprzyjały ożywionym i twórczym dyskusjom oraz pozwoliły na wymianę doświadczeń.

Tradycyjnie w drugim dniu spotkania odbyły się dwie Studenckie Sesje Plakato-we, na których swoje prace przedstawiali studenci Kół Naukowych Biomechaniki z różnych krajowych ośrodków naukowych. W ramach tych sesji, zorganizowano konkurs na najciekawszą pracę. Wśród 26 przedstawianych plakatów przyznano następujące nagrody:

- I miejsce: Michał Bobrowski – *Badania eksperymentalne mechanizmów urazu rdzenia kręgowego szczura*
- II miejsce: Michał Turów – *System do pomiaru geometrii postawy ciała*
- III miejsce: Joanna Juskiewicz – *Urządzenie do badania wysokości sklepienia stopy*

W ramach konferencji odbyły się prezentacje firm „ERHEM” oraz „TECHNO-MEX”.

Liczba uczestników i ich opinie świadczą o potrzebie organizacji tego typu spotkań. Organizatorzy zapraszają do wzięcia udziału w kolejnej konferencji.

Dagmara Tejszerska

**XII Ogólnopolska / III Międzynarodowa Konferencja
„Mechanika w Lotnictwie” ML-XII 2006
Kazimierz Dolny, 5-8 czerwca 2006 r.
Sprawozdanie**

Konferencje „Mechanika w Lotnictwie” odbywają się tradycyjnie co dwa lata. XII Ogólnopolska / III Międzynarodowa została zorganizowana przez Zarząd Główny Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej przy współudziale Instytutu Techniki Lotniczej i Mechaniki Stosowanej Politechniki Warszawskiej, Wydziału Mechatroniki Wojskowej Akademii Technicznej, Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych w Warszawie oraz Wojskowego Instytutu Technicznego Uzbrojenia.

Konferencja ML-XII 2006 została objęta patronatem przez Polskie Linie Lotnicze LOT S.A. (już po raz drugi) oraz przez Agencję Rozwoju Przemysłu S.A. Patronat medialny sprawowała tradycyjnie Oficyna Wydawnicza „MH”, wydająca m.in. dwumiesięcznik naukowo-techniczny „NIT – Nauka, Innowacje, Technika”. Na konferencji przedstawiono wyniki prac 13 ośrodków naukowych, wygłoszono 46 referatów w następujących sesjach tematycznych:

- Dynamika obiektów – badania, fizyka zjawisk
- Sterowanie obiektów latających
- Dynamika środków bojowych
- Bezpieczeństwo i sytuacje awaryjne
- Aerodynamika statków powietrznych
- Bezpieczeństwo lotu
- Mikrosamoloty i modele neuronowe w sterowaniu
- Badania w locie – dynamika obiektów latających
- Lot w trudnych warunkach atmosferycznych
- Analiza konstrukcji obiektów latających

Wszystkie sesje miały charakter plenarny.

Komitet Naukowy działał w składzie: Jerzy Maryniak (PW) – przewodniczący, Krzysztof Arczewski (PW), Wojciech Blajer (PRad), Józef Gacek (WAT), Wiktor Gambin (PW), Jacek A. Goszczyński (Korporacja Polskie Stocznie), Zygmunt Kitowski (AMW), Tomasz Korza (MNiI), Ryszard Kostrow (WITU), Józef Kubik (UKW) Aleksander Olejnik (WAT), Marek Orkisz (PRz), Krzysztof Sibilski (ITWL), Piotr Sierputowski (PW), Ryszard Szczepanik (ITWL), Gwidon Szefer (PK), Stanisław Żurkowski (GKBWL).

Udało nam się stworzyć forum stymulujące twórczo środowiska lotnicze różnych specjalności. Wymiana informacji oraz prezentacja przedstawicielom przemysłu najnowszych osiągnięć naukowych, to najistotniejsze aspekty rozwoju obu dziedzin, tzn. nauki i przemysłu.

Kameralność konferencji sprzyjała wyjątkowo ożywionej i twórczej dyskusji. Nie bez znaczenia było również wyjątkowo urokliwe miejsce konferencji. Wszyscy uczestnicy podkreślali doskonałą organizację, miłą atmosferę i konieczność kontynuowania takich spotkań.

Jerzy Maryniak

* * * * *

**Informacje o przygotowaniach do I Kongresu Mechaniki Polskiej
Warszawa, 28-31 sierpnia 2007 r.**

- Organizatorami Kongresu są:
 - Politechnika Warszawska
 - Instytut Podstawowych Problemów Techniki PAN
 - Polskie Towarzystwo Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej (PTMTS)
- Cele Kongresu:
 - przedstawienie aktualnego stanu badań w dziedzinie szeroko rozumianej mechaniki,
 - dokonanie przeglądu problematyki związanej z kształceniem mechaników,
 - poddanie analizie relacji środowisko naukowe-gospodarka i skorelowanie z tym zagadnień transferu technologii w zakresie mechaniki i dyscyplin związanych z mechaniką.

Zachęcając pracowników naukowych, nauczycieli akademickich, działaczy gospodarczych, menadżerów i przedstawicieli władz do udziału w Kongresie informujemy, że referaty i wystąpienia mogą dotyczyć każdej z wymienionych klas zagadnień.

Obrady Kongresu będą składać się z sesji plenarnych i sekcyjnych oraz sesji plakatowej. Podczas obrad sekcyjnych przedstawione będą referaty problemowe (zamówione przez organizatorów) i szczegółowe.

Zgłoszone prace szczegółowe, po ocenie przez recenzentów, zostaną zakwalifikowane do przedstawienia w formie referatu lub na sesji plakatowej.

Streszczenia prac zostaną wydane drukiem. Pełne teksty prac zostaną ogłoszone w materiałach kongresowych w wersji elektronicznej. Odpowiednio przygotowane wersje będą mogły być opublikowane we właściwych czasopismach.

- Tematyka Kongresu
- Kongres poświęcony jest badaniom eksperymentalnym, numerycznym i teoretycznym z szeroko rozumianej współczesnej mechaniki.
- Obrady Kongresu będą się odbywać na zgromadzeniu plenarnym i w następujących sekcjach:
- Biomechanika
 - Dynamika gazów i Aerodynamika
 - Dynamika układów
 - Forum Młodych Mechaników
 - Inżynierskie zastosowania mechaniki
 - Mechanika materiałów
 - Mechanika płynów i zagadnienia termiczne
 - Mechatronika

- Metody eksperymentalne w mechanice
 - Metody komputerowe
 - Problemy kształcenia w zakresie mechaniki
 - Zagadnienia podstawowe i interdyscyplinarne
 - Zagadnienia wieloskalowe
- Patronat honorowy
Minister Edukacji Narodowej i Nauki – Michał Seweryński
- Współprzewodniczący Kongresu
Włodzimierz Kurnik – Politechnika Warszawska
Wojciech K. Nowacki – Instytut Podstawowych Problemów Techniki PAN
Józef Kubik – Uniwersytet Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy
- Komitet Honorowy
Witold Gutkowski – przewodniczący
Maciej Grabski
Michał Kleiber
Krzysztof Kurzydłowski
Zenon Mróz
Władysław Włosiński
- Komitet Naukowy
Andrzej Styczek – przewodniczący
Adolf Maciejny – wiceprzewodniczący
Józef Szala – wiceprzewodniczący
Do udziału w Komitecie Naukowym zostało zaproszonych ponad 80 uczonych z całej Polski.
- Termin i miejsce Kongresu
2831 sierpnia 2007 r. – Gmach Główny Politechniki Warszawskiej (Warszawa, Pl. Politechniki 1). Kongres rozpocznie spotkanie powitalne w dniu 28 sierpnia wieczorem. Obrady rozpoczną się 29 sierpnia rano.
- Ważne terminy i rejestracja
Wstępna rejestracja	– 31 X 2006 r.
Nadsyłanie streszczeń	– 15 I 2007 r.
Wstępna kwalifikacja referatów	– 15 III 2007 r.
Nadsyłanie ostatecznych wersji referatów	– 20 V 2007 r.
Wpłata wpisowego	– 20 V 2007 r.
Kwalifikacja prac do prezentacji ustnej lub plakatowej	– 15 VI 2007 r.

Rejestracja uczestnictwa oraz nadsyłanie streszczeń i pełnej treści referatów, jak również podejmowanie decyzji o przyjęciu referatu oraz kwalifikacji do prezentacji ustnej lub plakatowej będą się odbywać **wyłącznie** drogą elektroniczną. Szczegółowe informacje na stronie WWW Kongresu.

➤ Wpisowe

Oplata Kongresowa może być wnoszona w następujących wariantach:

- Wariant podstawowy, obejmujący wszystkie świadczenia kongresowe i imprezy towarzyszące:
ok. 600-650 zł – do 20 V 2007 r. (regularne wpisowe), minus 10% – do 31 III 2007 r. (wczesne wpisowe), plus 20% – po 20 V 2007 r. (spóźnione wpisowe).
- Wariant minimum:
będzie tańszy o ok. 30% od wariantu podstawowego.
W ramach opłaty w wariantcie minimum uczestnicy otrzymują: prawo udziału w sesjach (plenarnych, tematycznych, plakatowych), spotkaniu powitalnym oraz wstępu na Wystawę Kongresową, a także materiały kongresowe, poczęstunki kawowe i obiady w dn. 29, 30 i 31 sierpnia oraz możliwość publikacji pokonferencyjnych w wybranych czasopismach.
- Organizatorzy czynią starania, aby członkowie PTMTS uzyskali zniżkę w opłacie wpisowego.

➤ W najbliższym czasie zostanie udostępniony kontakt z sekretariatem Kongresu i poprzez stronę WWW.

- Sekretariat Kongresu
Instytut Podstawowych Problemów Techniki PAN
ul. Świętokrzyska 21, 00-049 Warszawa
tel.: +22-826-6593 fax: +22-826-7380
e-mail: kmp2007@ippt.gov.pl
- Strona WWW Kongresu
<http://KMP2007.ippt.gov.pl>